

seende fastsættes Mestbegunstigelsesbehandling. Endvidere forpligter de to Lande sig til ikke at paalægge det andet Lands Statsborgere noget judicielt, administrativt eller kommunalt Hverv eller Funktion.

Art. VII indeholder Bestemmelse om, at de to Landes Statsborgere i det andet Land med Hensyn til Beskatning skal behandles som Landets egne (Nationalbehandling) eller den i saa Henseende mestbegunstigede Nations Statsborgere.

Art. VIII udtaler, at den gensidige Beskyttelse af intellektuel og industriel Ejendomsret skal ordnes ved særlige Aftaler.

Art. IX. I denne Artikel bestemmes det, at de i det ene Land hjemmehørende Selskaber vil blive retligt anerkendt i det andet Land, ligesom der indrømmes dem Adgang til dette Lands Domstole. Denne Bestemmelse skal dog ikke have nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt saadanne Selskaber skal have Ret til at udøve Erhvervsvirksomhed i det andet Land, idet en saadan Ret forbliver afhængig af de respektive Landes Lovgivning. I denne Henseende fastsættes Mestbegunstigelsesbehandling.

Endvidere foreskriver Artiklen Mestbegunstigelsesbehandling for de Selskaber, som har faaet Adgang til det andet Land, med Hensyn til Udøvelsen af deres Virksomhed, Retten til at erhverve, besidde eller forpagte rørlig og fast Ejendom, saavel som med Hensyn til Beskatning.

Art. X. Artiklen indeholder Bestemmelse om Retten til at ansætte konsulære Repræsentanter og foreskriver Mestbegunstigelsesbehandling for disse.

Art. XI indeholder et almindeligt Tilsagn om Handels- og Skibsfartsfrihed mellem de to Lande, hvorhos der stipuleres Nationalbehandling og Mestbegunstigelse med Hensyn til Skibsfarten.

Art. XII. Artiklen indeholder et gensidigt Tilsagn om Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til alle Indførselsafgifter samt Toldbehandlingen, Toldformaliteter o. s. v.

Art. XIII. Heri indeholdes et gensidigt Tilsagn om, at Transitvarer fra det ene Land ved Indførslen til det andet Land i enhver Henseende skal nyde en

ligesaa gunstig Behandling, som hvis de kom direkte fra Oprindelseslandet. Herved har man søgt at sikre Transithandelen med fremmede Varer over Danmark til Letland.

Art. XIV. I denne Artikel gives et gensidigt Tilsagn om Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til Udførselstold og enhver anden Afgift, som opkræves ved Udførsel af Varer fra de to Lande.

Art. XV. Det aftales, at Parterne hverken vil udstede eller opretholde Ind- eller Udførselsforbud, som ikke paa samme Maade finder Anvendelse paa samme Slags Varer i Handelen med alle andre Lande. Det vil derved blive udelukket, at den ene Part udsteder Ind- og Udførselsforbud, der alene maatte være rettet mod Varer til eller fra den anden Part. Der er dog taget Forbehold med Hensyn til saadanne Forbud, der tager Sigte paa den offentlige Sikkerhed eller Statens Sikkerhed, eller som er foranlediget af sanitære Hensyn, eller tjener til Beskyttelse mod Dyre- og Plantesygdomme.

Art. XVI. Parterne tilsiger heri hinanden fri Transit samt Fritagelse for Afgifter af Transitvarer, med Undtagelse af de Afgifter, som kun er bestemt til at dække Udgifterne ved den af Transiten nødvendiggjorte Kontrol og Administration, og med Forbehold af de fiskale Afgifter, som maatte paalægges saadanne Forretningstransaktioner, som Varene gøres til Genstand for under deres Oplægning eller Transport. Dog skal ingen af Parterne være forpligtet til at tillade Gennemrejse for saadanne Rejsende, hvem Adgangen til dens Territorium maatte være forbudt, ligesom der frit vil kunne udstedes Forbud mod Transit af Varer, naar Forbudene er dikteret af samme Hensyn som ovenfor omtalt.

Art. XVII. Artiklen fastsætter Nationalbehandling og Mestbegunstigelse i alt hvad angaar Transporten af Personer, Bagage og Varer paa den anden Parts Territorium.

Art. XVIII. Der gives heri et gensidigt Tilsagn om Mestbegunstigelsesbehandling med Hensyn til alle indenlandske Afgifter paa Varer.

Art. XIX. Heri sikres udtrykkeligt Mestbegunstigelse med Hensyn til Ind- og